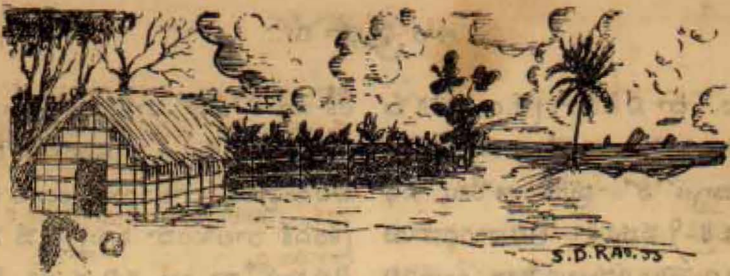

చింకి చొక్కా

ఎక్కడా వారందొరక్కా ఆకలిచిచ్చు కన్నీటితో యేడవడమూ - అర్థమయిన వాళ్ళనీ యాచించి తిరస్కరింపబడి అవమాన క్లేశంతో కృంగిపోవడమూ అతని ప్రతి దిన చర్యలోని ముఖ్యఘట్టాలవి-భోగలాలసతో దివ్యభవంతుల్లో కులికే సోమరిపోతుల కేం తెలుస్తుందీ ఒకోరాత్రి పుస్తకం ముందు పెట్టి చదువుకుంటూన్నప్పుడు - చమురైపోయి దీపం ఆరిపోతే - చేతిలో కానీ లేకపోతే - ఆకటికచీకటిలో ....ఆపుస్తకంపేజీల మీాద యెన్ని వేడికన్నీటి బిందువులు యింకిపోయాయో ....రాణీతేనెటీగల్లా మస్తుగా తిని ప్రపంచం అంటే తమతోనే వుందనుకుంటూ వచ్చి క్లాసులో కూచునే జమీాందారుకత్తాళ్ళ కేంయెరుకా ? యింకోరోజున నోట్సు రాసుకుంటూన్నప్పుడు - శతాబ్దంక్రిందటి ఆపాత ఫౌంటెన్ పెన్నులోని సిరా అయిపోతే - మరునాడు నోట్సుపూర్తిగా రాయలేదని కోప్పడే వుపాధ్యాయునికేం తెలుస్తుందీ వొక అభాగ్యజీవి కన్నుల వుప్పునీరు ఆసగం రాసిన నోట్సులో యిమిడి వుందనీ ...అంత లేతప్రాయంలో.... ఆపద్దెనిమి దేండ్ల వయస్సులో—అతని కట్టి వనేక కదుములు కట్టిపోయాయంటే చాలు.... ఒకనిముషం అయినా వృధాచేయకుండా నిరంతరం జీవనాధారంకోసం పోరాడే అతని శరీరం అస్వల్పకాలములోనే మెరవు దెబ్బలతో నిండి కరడుగట్టి వుందంటేచాలు.... ఆచీకటిబ్రతుకులో టార్చివేసి వెతకినా ఆనందమనునది శూన్యమంటే చాలు—

* * *

ఒకప్రక్క కొత్తబట్టలు కట్టుకుని కులికే ధనవంతుల విలాసాలు, మరోపక్క కట్టగుడ్డ లేకా, తిండితిండి లేకా, కడుపుమంటతో అల్లాడుతూ యింటింటికీ తిరిగే బీదభిక్షుకుల రోదనధ్వనులు. ఒకతట్టున ధనమదాంధుల దుశ్చర్యలూ - రెండోతట్టు అమాయకులగు పేదజనుల ఆర్తనాదములూ - ఒక దెస ఆనందదేవతా ... రెండోదెస దౌర్భాగ్య దేవతా....అది పండుగ ...వూరంతా పండుగే....అతనికీ అతని అన్నలగు దౌర్భాగ్య దామోదరులకీ తప్ప. అందరూ కొత్తబట్టలు వేసికుని తిరుగుతూవుంటే....అతని కాఖరికి చాకింటిబట్ట అయినా లేదు. చినిగిపోయిన, మాసిపోయిన వొక చొక్కావుంది వంటిని. పండుగనాడుకూడా అది తప్పదు. తనతో పాటు అర్థాంగిలా కష్టసుఖాల్ని అనుభవిస్తూ మూాడు పండుగులని గడిపిందది తోటి మానవుని పాషాణహృదయంకన్న దానిదే జాలిగుండె. ఆచింకి చొక్కాకూ-అతని శరీరానికీ-చాలరోజులనుంచి వొక అవినాభావ సంబంధం కలసిపోయివుంది. అతన్ని ఆశ్రయించుకుని అదీ - దాన్ని ఆశ్రయించుకుని అతడూ ...వారానికి రెండురోజు లతనికి

శెలవుదినాలు. దానికి మాత్రం వొకటే విశ్రాంతిదినం. ఆరోజున యేఅణాసబ్బుతోనో కుక్కసబ్బుతోనో వుతికి ఆరేసు కుంటాడు. ఒకక్రైస్తవుడికి ఆదివారంనాడు చర్చికివెళ్ళడం యెంతముఖ్యమో యీపని అతనికంత ముఖ్యమారోజున ...మళ్లా వారంవరకూ అంతే - కాని పాపం ఆవేళ - ఆ పండుగరోజున-అదికూడా కరవైపోయింది. సబ్బు అయిపోయింది అయితేమాత్రం.... సబ్బుబిళ్ల లేకపోయినా-బట్టలు వుతుక్కోక పోయినా-అన్నం దొరక్కపోయినా పండుగ ఆగుతుందా ఆ అనాధునికోసం. డబ్బున్న బాబుల్ని పలుకరిస్తుంది, లేనివాళ్లని కసరి కొడుతుంది....

• • •

అదనంగా తినే... సగంతిని వీధిలోపారేసే ప్రతివస్తువా ఎందరెందరిదో కష్టజీవుల కొత్త నెత్తుటిచుక్క అనేసంగతిని తలుచుకోకుండా ...పిండివంటలు తాపీగా తింటున్నారు. అందరూ బంధువుల్ని ఆహ్వానిస్తున్నారు. అతన్ని ఆపండుగపూట ప్రేమతో పిలచే పుణ్యాత్ములెవరూ ? ముద్దుకూతురికి తలదువ్వతోన్న యెదురింటి అమ్మనుచూస్తే తనతల్లీ చిన్నచెల్లీ జ్ఞాపికివచ్చారు. ఇద్దరూ కలసి భోగిమంటదగ్గరికి వెళ్ళడమూ, కొత్త పరికెణీ కట్టుకుని చెల్లెలు ఆనందంతో గంతులు వేయడమూ తలచుకుంటే హృదయం కొట్టుకోవడం మొదలెట్టింది చిన్ననాటి రోజుల్లోని ముఖ్యప్రకరణాలు సినీమాలోలా కళ్లముందు తిరగడం ప్రారంభించాయి.... అప్పుడు... ఆపండుగరోజుల్లో అమ్మవడ్డిస్తూన్నా, చెల్లి యిదివరకే పెట్టినప్పటికీ-చేరడేసి బియ్యమూ రెండేసి పోకుండలూ పెడుతూండేవాడు వచ్చిన ముష్టివాళ్లకందరికీ-యీరోజునో-పాపం తల్లిరూపం కళ్ళకు కట్టినట్టయింది. కనులనుంచి రెండు వేడి బిందువులు రాలాయి. యింకో రెండు క్రిందకి రాలకుండా కన్నుల్లోనే గుండ్రంగా తిరుగుతోన్నాయి. వచ్చిన వ్యక్తికూడా కనపడలేదతనికి-దయాకరం యీదృశ్యమంతా చూచి అవగాహన చేసికున్నాడు-అతని నోదార్చి-బతిమాలి - యింటి కాహ్వానించాడు ....పవిత్రమైన పండుగరోజున కిరస్తానీవాళ్లింటిలో ఆతిథ్యమా-ఆ అవును. వెట్టి మొట్టి ధర్మాలని శాసించే శాస్త్రుల్లకీదృశ్యం ఎలా తెలుస్తుందీ - వాళ్ళకేం చెబుతారు కబుర్లు యెన్నైనా... అతడు అన్నంతింటూంటే.... దయాకరుని చెల్లెలు - రోజా ...ఆచింకి చొక్కానూ అతన్నీ చూచి రెండు వేడికన్నీటి చుక్కలను రాల్చింది

• • •

'అది తీసికుంటే-మళ్లా కొనుక్కుంటాడు. డబ్బున్నది. న్యాయంగా అడిగితే ఇవ్వడు. ఎందుకిస్తాడూ-దొంగతనం-అయితే పరీక్షకి డబ్బు రేపు కట్టకపోతే వీల్లేదు. యీ సంవత్సరమంతా ....యీసంవత్సరమేకాదు నా చదువంతా వృథాఅయిపోతుంది ఇంకా రేపుగదా ... అయితేమాత్రం రేపటింతలోనే యెక్కడ దొరకుతుందీ పాపం - పాప మూపుదయం మొదలు సాయంత్రంవరకూ చెమటలూడ్చి కష్టపడే నాకు తిండి లేకుండా చేసీ యింకా పాపమూ-ఎవడంటాడు. మరచిపోయి వెళ్లాడు - వస్తున్నాడేమో-తీసికుంటే - దొంగతనం-అలా అయితే అతను మాత్రం దొంగతనం చేయడంలేదూ, ఏపనీ చేయకుండా అన్నుపోసిన ఆబోతులా తిరుగుతూ అతడు భాగ్యభోగాలనుభవిస్తాడూ ? ప్రొద్దుటనుంచి సాయంత్రంవరకూ కష్ట[illegible] నేను

కటిక బీదవాణ్ణి?' పాపం మనస్సు వెనక్కీ ముందుకీ వూగులాడుతోంది. అది దొంగతనం కాదని పూర్తిగా నమ్మకం కలిగితేనే గాని నిర్ణయంగా తీయలేడు. అప్పుడు ప్రాణం పోయే అవసరమైతే అంతరాత్మ అంత బాధించకపోను కాని యింకా రోజు వ్యవధి వుంది యీలోపుగా సంపాదించలేనా? ఎవరిస్తారు? అని ఆలోచించాడు. నెమ్మదిగా తీసి. ఎవరో వస్తున్నారనుకుని తిరిగి పెట్టేసి... మళ్ళా తీసి జేబులో వేసికున్నాడు. ఇంతలో ఆ గడియారం మాట జ్ఞాపకం వచ్చి తీసికోడానికి జమీందారుగారి అబ్బాయి వస్తున్నాడు. అతన్ని చూచి తాను తీయడం చూశాడనుకున్నాడు. తిరిగి యిచ్చేయాలని గొలుసు పైకి తీయబోయాడు. దాన్ని చూచి అతడు దొంగ అని చేయిపట్టుకున్నాడు ... నిజం అంతా చెప్పాడు....అది వినీ—అతని చింకి చొక్కానూ అతన్నీ చూచి ప్రిన్సిపాలు శామ్యూలుగారు రెండు వేడి నిట్టూర్పులు విడిచారు - జాలితో.

* * *

అతని కష్టాలలో మీరెవరైనా ఆదుకున్నారూ - ఇప్పుడువచ్చి బోధిస్తున్నారు నీతులు. ఇవన్నీ ఆడబ్బున్న బాబులకి చెప్పండి. మాకు జాతిఅక్కర్లేదు మీరనే నీతి అక్కర్లేదు ...తిండి - తిండి కావలసింది...తిండి - అదియివ్వండి తర్వాత కావలిస్తే మీ వేదాంత సారమంతా బుక్కుపెడతాం...అతన్ని కాపాడా రాయన - అరస్టుచేయకుండా తన పూచీతో విడుదలచేయించి చదువు చెప్పిస్తున్నాడు...అందుకు విశ్వాసం చూపాడు ...ఆచింకిచొక్కానూ అతన్నీ చూచి కనుల నీరు నించింది...ప్రేమించాడు...రోజాను... పెండ్లిచేసికున్నాడు...మీకేం?

—కంటిపూడి జానకిరామ చౌదరి.

ఉదయిని

రెండు నెలల కొకసారి ప్రచురింపబడు సాహిత్య పత్రిక. సంపాదకులు కొంపెల్ల జనార్దనరావుగారు. శ్రీ విశ్వనాథము సత్యనారాయణమూర్తి ఎం.ఏ గారి 'జయంతి' ఆగిపోయినతరువాత ఇట్టి సుందరపత్రిక తెనుగునాట బయలుదేరలేదని చేయెత్తి చెప్పవచ్చును. ఆకారముననే గాక ప్రచురితవిషయములందును ఈ పత్రిక ముగ్ధమోహనముగనున్నది. విశిష్టమైన కవితాత్మ గల నేటి తెనుగుకవులలో వేదుల సత్యనారాయణ శాస్త్రి యొకడు. ఆతని రచనములకు ఇందు ప్రాజ్యస్థాన మొసంగబడుట ఎంతయు సముచితముగనున్నది. గద్యవ్యాసములలో గౌరవస్థానమందిన శ్రీ కవికొండల వేంకటరావుగారి 'ప్రేమతత్వం' అను కథావ్యాసము అపూర్వముగనున్నది. శశిభూషణుడు సుజాత జుత్తు కత్తిరించినాడు. ఆమె కోరిననే. మదనమోహనుని భార్య సుజాతను తన జుత్తుకూడ కత్తిరించమని కోరినది. కాని సుజాత ఆ పాపపుపని తాను చేయలేనన్నది. స్త్రీహృదయము స్త్రీహృదయమేకదా! 'ప్రేమకు ఇల్లుకూడా అవసరంలేదనుకుంటాను. మెత్తని యిసుక తిన్నెలమీద, పచ్చని అడవుల్లోను, ఎత్తయిన పర్వతాల మీద పక్షుల్లాగు, లేళ్ళలాగు, గంధర్వుల్లాగు ప్రేమించుకోవచ్చు ననుకుంటాను' అనిన సుజాతవాక్యములు ఎంతటి గంభీరార్థమును ప్రతిపాదించుచున్నవి! తలుపు వేసికొని లోపలనున్న మదనమోహనదంపతులకు దీపము - వెలుపలవీధిలో నడుచుచున్న శశిభూషణ దంపతులకు వెన్నెల. ప్రేమతత్వమెరిగిన తరువాత ఇంటను, బయటను వెలుగేకదా! నీటికొలది తామర అని నటుల తలచినకొలది ఇందు అనేక సూక్ష్మభావములు స్ఫురించును. అడివి బాపిరాజుగారి 'శిల' ప్రశంసనీయముగనున్నది. ఆంధ్రులీ ఉత్తమపత్రికకు విరాళము లిచ్చియు చందాదారులుగ చేరియు పోషింతురుగాక అని కోరెదము. ఉత్కృష్ట వాఙ్మయసృష్టి నాశించు కళాప్రియులు ఆదరింపదగిన పత్రిక.

సాలు చందా నాలుగురూపాయిలు.

చిరునామా: 18 ఆదెప్ప మొదలివీధి, వేపేరి, మద్రాసు